

DE *STER*.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

De Heere zal Zion troosten, Hij zal troosten al hare woeste plaatsen, en Hij zal hare woestijn maken als Eden, en hare wildernis als den hof des Heeren; vreugde en blijdschap zal daarin gevonden worden, dankzegging en eene stem des gezangs. Luistert naar Mij, mijn volk! en mijne lieden, neigt naar Mij het oor! want eene wet zal van Mij uitgaan, en Ik zal mijn recht doen rusten tot een licht der volken.

JESAJA 51 : 3, 4.

No. 10.

15 Mei 1905.

10de Jaargang.

JOSEPH SMITH ALS NATUURKUNDIGE.

Door Dr. John A. Widtsoe, directeur van het Landbouwkundig
Proefstation te Logan, Utah.

(Uit de *Improvement Era*.)

(*Vervolg van bladzijde 119.*)

VII. — EENIGE FEITEN VAN SCHEIKUNDE EN PHYSIOLOGIE. *)

In een vorig opstel van deze reeks is opgemerkt dat de aard der zending van Joseph Smith het onwaarschijnlijk maakte dat men verwijzingen naar wetenschappelijke dingen, en veel minder naar afzonderlijke wetenschappelijke feiten, die de mensch door de behoorlijke manieren van onderzoek verkrijgen kan, in de geschriften van den Profeet vinden zou. Niettemin worden in eene openbaring, gegeven 8 Maart 1833, op-gaven gedaan, die nu met feiten der wetenschap in verbinding gebracht kunnen worden, niet algemeen of in het geheel niet bekend ten tijde dat de openbaring ontvangen werd:

„In zooverre iemand onder u wijn of sterken drank drinkt, het is niet goed, * * * sterke dranken zijn niet voor den buik, maar voor het wasschen van uw lichaam.” †)

Ten tijde dat dit geschreven werd, geloofden vele personen dat het gebruik van alcoholische dranken onschadelijk was voor de menschelijke gezondheid; maar meer, in 't bijzonder onder de niet op scholen ontwikkelde klassen, waren heelemaal de tegenovergestelde meening toe-gedaan. Sinds die dagen is de vraag aangaande de waarde van alcohol in eenigen vorm zeer druk besproken, en men heeft veel nieuw licht

*) Physiologie = kennis der bewerkte wezens en hunne organen.

†) *Leer en Verbonden*, 89 : 5, 7.

verkregen. Dit is de plaats niet om dit vermaarde geschil te onderzoeken, maar enkele aanhalingen uit gezaghebbende boeken, die niet strijdig van aard zijn, zullen den samenloop van de positie der wetenschap en de leer van Joseph Smith, met betrekking tot deze zaak aantonen.

De *United States Dispensary* (17de ed.) spreekt van de geneeskundige eigenschappen van alcohol als volgt: „Hij is prikkelend zelfs voor de huid, en veel meer nog voor de teere organen: hiervandaan de onderscheidene onderbuik-ontstekingen, die zoo herhaaldelijk bij voortdurende dronkaards voorkomen. Een enkele dosis ervan, indien groot genoeg, kan den dood ten gevolge hebben. De verschijnselen van zenuwachtigheid, door alcohol veroorzaakt, toonen aan dat het een zeer krachtigen en direkten invloed heeft op de zenuwcentra. De slagaderlijke drukking en de polsslagen nemen beiden toe door het gebruik van matige hoeveelheden alcohol, door een direkten invloed op het hart-zelf. * * * Overdadig genomen, heeft alcohol de allerbetreurenswaardigste resultaten ten gevolge en is een zeer gewone oorzaak van doodelijke ziekten.” *)

Dr. W. Gilman Thompson, in zijn gezaghebbend boek over *Practical Dietetics*, sprekende over het gestadig gebruik van alcoholische dranken, zegt: „Het gebruik van alcohol in welken vorm ook, is heelemaal onnoodig, wil men het menschelijke organisme in gezondheid gebruiken.”** Het levenslange matige gebruik van alcohol verkort niet noodwendig het leven of veroorzaakt ziekte bij sommige personen, terwijl het bij anderen geleidelijke en blijvende veranderingen tengevolge heeft, die de levensorganen zwakker maken, zoodat het weerstandsvermogen van het lichaam tegen ziekte ernstig aangetast wordt.*** Vele personen zouden in het bijzonder gewaarschuwd moeten worden tegen het gebruik van alcohol. * * * Ofschoon alcohol zulk een sterke kracht-veroorzaker en hitte-voortbrenger is, wordt zijn invloed in deze richting heel spoedig overmachtigd door zijn sterkeren invloed in het verminderen der algemeene veerkracht van het zenuwstelsel en in het voortbrengen van stellige ontaarding in de weefsels.” †)

De nieuwsblad-opgaven van den laatsten tijd, dat alcohol aangetoond is een voedsel te zijn, zijn gegrond op een volledig misbegrip. De proefnemingen hebben bewezen dat alcohol verbrand wordt in het lichaam — hetwelk de eenvoudigste manier is waarop het lichaam den alcohol kwijtraken kan.

Geen meer gezaghebbende meeningen over dit onderwerp kunnen gevonden worden dan die welke in de twee boekdeelen bevat zijn waaruit aanhalingen genomen zijn — en de sterkste meeningen zijn niet aangehaald. In weerwil van afzonderlijke beweringen, voor alcohol gemaakt,

*) Bladzijde 129, art., *Alcohol Ethylicum*.

†) Bladzijden 203, 207.

blijft het feit over dat de kennis der wereld aanduidt dat alcohol een vergift is voor het menschelijke lichaam; dat het niet „voor den buik” is. Echter is de waarde van het uitwendige gebruik van alcohol, voor onderscheidene doeleinden, nooit ontkend. Hierin dan is Joseph Smith in volkomen harmonie met de laatste resultaten der wetenschap. Het is vreemd dat hij, ongeleerd als hij was, gezegd zou hebben wat nu bekend is als waarheid, zoo duidelijk, eenvoudig maar toch uitdrukkelijk meer dan zeventig jaren geleden, voordat de voorname proefnemingen over de uitwerking van den alcohol op het menschelijke lichaam gemaakt waren geworden.

„En wederom, tabak is niet voor het lichaam noch voor den buik, en is niet goed voor den mensch, maar is een kruid voor kneuzingen en alle zieke vee, om met oordeel en bekwaamheid gebruikt te worden.” *)

Ofschoon de tabak verscheidene eeuwen lang gebruikt is geworden door den beschaafden mensch, werd de werkelijke oorzaak van de uitwerking, die zij op het menschelijke lichaam heeft niet begrepen vóór het eerste gedeelte der vorige eeuw. In 1809 scheidde een scheikundige van de tabak af een werkzaam beginsel, in een onzuiveren staat, waarvan hij enkele der eigenschappen waargenomen had. In 1828 slaagden twee andere scheikundigen er in hetzelfde beginsel of te scheiden, in een zuiveren toestand, en bevonden dat het was een kleurlooze, olieachtige vloeistof, waarvan twee tot acht procent in alle tabak aangetroffen wordt. Deze zelfstandigheid heeft men nikotine genoemd; latere onderzoekingen hebben aangetoond dat het een der allerwerkzaamste bekende vergiften is. De tabak dankt zijn werkzaamheid geheel en al aan dit vergift. †)

De hevig vergiftige aard van nikotine wordt opgehelderd door een aantal opgeteekende gevallen. Eén druppel op de tong van een kat geplaatst, veroorzaakte onmiddellijke ternederwerping, en den dood in acht-en-zeventig seconden. Een kleinere druppel werd op de tong van een andere kat geplaatst, hetgeen uitliep op den dood na twee en een halve minuut. Een derde kat, aan welke een gelijke hoeveelheid toegediend was, was dood na vijf-en-zeventig seconden. Een man die aan het rooken gewoon was, nam een pruim tabak, en slikte die na een kwartier bij ongeluk in. Een uur later werd hij bewusteloos en stierf. In een ander geval, waarin een ons tabak verzwolgen was, was de dood in zeven uur het gevolg. In nog een ander geval was een ons tabak in water gekookt, en de oplossing opgedronken als een geneesmiddel tegen verstopping. De patient stierf in drie kwartier. §) Deze, en talrijke andere gevallen, helderen den hevig vergiftigen aard van tabak op. De kwade gevolgen

*) *Leer en Verbonden*, 89 : 8.

†) Wormley, *Micro-chemistry of Poisons*, 2nd ed. pp. 434, 435.

§) *T. a. p.*, pp. 436, 437.

van het herhaalde gebruik van kleine hoeveelheden tabak, bij het rook en of het pruimen. worden eveneens wél begrepen.

He was in 1828, omstreeks vijf jaren voordat Joseph Smith's leerstelling aangaande tabak gegeven werd, dat nikotine in een zuiveren staat verkregen werd, en vele jaren later dat scheikundigen en physiologen den gevaarlijken aard van het tabaksvergift leerden verstaan. Het lijkt niet waarschijnlijk dat Joseph Smith van de ontdekking van nikotine gehoord had in 1833; de ontdekking werd aangekondigd in een Duitsch wetenschappelijk tijdschrift; en in die dagen van weinig nieuwsbladen, werd wetenschappelijk nieuws, zelfs al was het van publiek belang, niet zoo vlug algemeen bekend gemaakt als vandaag het geval is. Inderdaad hield Hyrum Smith, de broeder van den Profeet, op 29 Mei 1842 een redevoering over het Woord der Wijsheid, waarin hij zegt: „Tabak is een walgelijk, stinkend afschuwelijk iets;” *) maar niets erger, aldus zijn hoofdbezwaar er tegen grondende op het geopenbaarde Woord des Heeren. Waren Joseph en zijne gezellen bekend geweest met de afscheiding van nikotine en hare eigenschappen, zij zouden er ongetwijfeld melding van gemaakt hebben in bijzonder tegen het gebruik van tabak gerichte redevoeringen. In ieder geval, op een tijd toen het maar vaag bekend was dat tabak een vergiftig bestanddeel bevatte, zou het uiterst gewaagd geweest zijn voor de reputatie van een bedrieger, beweerd te hebben, een openbaring van God te hebben ontvangen, waarin duidelijk de schadelijke uitwerkingen van de tabak vastgesteld werden.

Het dient eveneens opgemerkt te worden dat Joseph Smith zegt dat wanneer tabak gebruikt wordt voor kneuzingen en alle zieke vee, het gebruikt zou moeten worden met oordeel en bekwaamheid, aldus behoedzaamheid aanbevelende zelfs bij het uitwendig gebruik van het kruid. Dit is ten volle gestaafd door feiten, want men heeft bevonden dat „het uitwendig gebruik van tabak op afgeschaafde oppervlakten, en zelfs op de gezonde huid, vergezeld is geworden van hevige verschijnselen, en zelfs van den dood”. †)

In zake de scheikunde en physiologische werking van de tabak was de Profeet, in 1833, dus in volle overeenstemming met de beste kennis van 1903. In het nadruk leggen op deze leer liep hij zelfs de wetenschappelijke wereld vooruit.

„En wederom, heete dranken zijn niet voor het lichaam of den buik”. §)

Toen deze opgave gedaan werd, in 1833, werd de beteekenis van de uitdrukking heete dranken niet duidelijk verstaan. Velen geloofden dat de eenige beteekenis van bovenstaande opgave was dat dranken die heet genoeg zijn om den mond te branden, niet gebruikt zouden

*) *The Contributor*, val. IV., p. 13; *Improvement Era*, vol. 4, pp. 943—9.

†) Wormley, *Micro-chemistry of Poisons*, p. 437.

§) *Leer en Verbonden*, 89 : 9.

moeten worden. Anderen echter eischten voor de leer een dieper beteekenis. Om de moeilijkheid voor altijd uit den weg te ruimen, wendde men zich tot Joseph Smith, die verklaarde dat thee, koffie en gelijke dranken bedoeld werden met de uitdrukking heete dranken. Van dien tijd af heeft de Kerk geleerd dat thee en koffie niet gebruikt zouden moeten worden door het menschdom. *)

In het jaar 1821 scheidde men verscheidene scheikundigen van koffie een bitter beginsel af, van eigenaardige hoedanigheden, hetwelk *caffeine* genoemd werd. In 1827 werd dezelfde zelfstandigheid in thee gevonden. Talrijke ontleding toonen aan dat er tusschen één en twee procent *caffeine* in koffie, en tusschen drie en zes procent in thee aanwezig is. Latere onderzoekingen hebben aangetoond dat *caffeine* behoort tot de plantaardige vergiften, en dat haar vergiftige werking zeer sterk is.

Onder de medische eigenschappen bevinden zich de volgende: „In hoeveelheden van drie of vijf grein veroorzaakt zij een eigenaardige zwakte — na een dosis van twaalf grein, veroorzaakte zij hevige physische rusteloosheid en gemoedsnrust. Op de spieren werkt zij als een krachtig vergift — zij wordt in de geneeskunde gebruikt als een hersen- en hart-prikkel”. †) Dodelijke gevallen van vergiftiging zijn eveneens opgeteekend.

Caffeine is in geen enkelen zin een voedsel, maar als een prikkelend middel moet zij naast tabak, opium en andere gelijke zelfstandigheden gerangschikt worden. Wegens hare werking op het hart en den bloedsomloop, wordt het lichaam verhit, en in dien zin is eene oplossing van *caffeine* een „heete drank”. Het gebruik van thee en koffie voor de gezondheid wordt nu algemeen afgekeurd door de best ingelichte personen in en buiten het doktersambt. Dr. W. Gilman Thompson zegt: „Het voortzetten der praktijk van koffie te drinken om wakker te blijven, loopt spoedig uit op het vormen van een koffie- of thee-gewoonte, waarin de persoon een slaaf van dien drank wordt. * * * Spierrillingen worden ontwikkeld, met zenuwzwakte, angst, vrees voor dreigend kwaad, abnormale hartklopping, het „zuur”, slechte spijsvertering en slapeelousheid. * * * Het veroorzaakt groote prikkelbaarheid van het gansche zenuwstelsel en kan zelfs den geest overprikkelcn”. §) Terwijl het waar is dat één kop koffie niet genoeg *caffeine* bevat om het stelsel te schaden, loopt toch het aanhoudend nemen van deze kleine hoeveelheden uit op eene verzwakking van het gansche lichaam, die dikwijls tot een ontijdigen dood leidt.

Behalve *caffeine* bevatten thee en koffie beiden een samentrekkend bestanddeel, bekend als taanzuur. In koffie is deze zelfstandigheid

*) *Zie The Contributor*, vol. IV, p. 13; *Improvement Era*, vol. 4, p. 943—9.

†) *U. S. Dispensatory*, 17de ed., pp. 278 en 279.

§) *Practical Dietetics*, p. 199.

slechts in kleine hoeveelheid aanwezig, maar in thee komt het van vier tot twaalf procent voor. Taanzuur is de zelfstandigheid die men in eikenbast vindt, en de eigenschap heeft van dierlijke weefsels hard te maken — dat is. het maakt er leer van. De voortdurende thee-drinker onderwerpt de teere voering van de maag en ingewanden aan de werking van dit krachtige bestanddeel.

Zonder verder in bijzonderheden te treden, ziet men gereedelijk dat de leeringen van Joseph Smith, in 1833, met betrekking tot de waarde van thee en koffie in menselijke dranken, harmonieert met de kennis van heden. Bovendien was hij de mannen der wetenschap van zijnen tijd vóór in de zekerheid van zijne uitdrukkingen. Het is waar dat caffeine in koffie en thee aangetroffen was geworden enkele jaren vóór de openbaring van 1833, maar de physiologische werking van het bestanddeel was niet vóór vele jaren naderhand bekend. Buitendien meldden de Kerkleiders, bij het spreken tegen het gebruik van thee en koffie, niet het vergiftige beginsel, dat er onlangs in ontdekt was; aldus hunne onwetendheid in de zaak openbarende.

„En wederom, * * * alle heilzame kruiden heeft God verordineerd voor het lichaamsgestel, de natuur en het gebruik van den mensch. Iedere kruid in haar jaargetijde, en iedere vrucht in haar jaargetijde; deze allen om met voorzichtigheid en dankzegging gebruikt te worden”. *)

Deze leerstelling, die nu klaar als de dag lijkt, bewijst eveneens de goddelijke inspiratie van den Profeet Joseph. Ten tijde dat deze openbaring gegeven werd, werd spijs-scheikunde niet verstaan; en feitelijk was het niet voor 1860 dat de grondslag, waarop onze kennis van spijs-scheikunde rust, vastgesteld werd. Wij weten nu dat iedere plant vier groote klassen van bestanddeelen bevat: minerale zelfstandigheden, vetten, suikers en stijfsels, en *proteïne* (essentieel voedingsbeginsel) of de vleeschvormende elementen. Wij weten verder dat geen plant leven en groeien kan zonder deze groepen van voedende deelen te bevatten. Het wordt eveneens wèl begrepen dat deze zelfstandigheden noodzakelijk zijn voor het voeden van het dierlijke lichaam, en dat dierlijke weefsels zelfs uit deze groepen bestaan, ofschoon in verschillende verhoudingen. Kortom, het is lang een vastgesteld feit der wetenschap geweest dat iedere plant, die geen vergiftige beginsels bevat, bij behoorlijk kooken als een voedsel voor den mensch gebruikt kan worden.

Toen Joseph Smith schreef, was dit een gewaagde toespeling, want er waren beslist geen feiten behalve volksonderfinding, om de conclusie op te gronden. Het beperkende zindeel „alle heilzame kruiden” slaat ongetwijfeld op klassen van planten als koffie, thee, tabak enz., welke eenig speciaal voor de gezondheid schadelijk beginsel bevatten.

„Ook het vleesch van beesten en van de vogelen der lucht heb ik,

*) *Leer en Verbonden*, 89 : 10, 11.

de Heere, verordineerd voor het gebruik van den mensch met dankzegging; nochtans moet het spaarzaam gebruikt worden; en het is mij aangenaam dat het niet gebruikt zoude worden dan alleen in tijden van winter, of van koude, of van hongersnood". *)

Het leven van deze leerstelling ligt in het feit dat het niet absoluut verboden is vleesch te eten, gelijk naar alle waarschijnlijkheid een fanatiek, door zijn eigen wijsheid geleid, gedaan mocht hebben; toch verdient het opmerking. er is duidelijk bij inbegrepen dat het voor den mensch mogelijk is zonder vleesch te leven. Het Vegetarisme werd geleeraard en uitgeoefend lang vóór de dagen van Joseph Smith; maar er was geen onmiddellijk, stellig bewijs dat planten al de zelfstandigheden, noodig voor het onderhoud des levens, bevatten. Als boven gezegd, het is nu bekend dat iedere klasse van voedende zelfstandigheid, die men in vleesch aantreft, eveneens aangetroffen wordt in planten; en dit is in volle harmonie met de inbegrepen meening van Joseph Smith in de opgave aangaande het onthouden van vleesch.

„Alle graan is verordineerd voor het gebruik van den mensch. ***
Alle graan is goed tot voeding van den mensch, zoo ook de vrucht des wijnstoks, dat hetwelk vrucht geeft, hetzij in den grond of boven den grond. Nochtans: tarwe voor den mensch, en mais voor den os, en haver voor het paard, en rogge voor de vogelen en het zwijn, en voor al de beesten des velds, en gerst voor alle nuttige dieren, en voor zachte dranken, gelijk ander graan eveneens". †)

Het eerste deel van zijn onderwijs, dat alle graan genuttigd kan worden door mensch en beest, komt overeen met de vroegere opgave dat alle heilzame planten door den mensch gebruikt kunnen worden. Het laatste gedeelte, aangaande het beste graan voor zekere klassen van dieren, is van een verschillenden aard en verdient speciale beschouwing. Als alreeds gemeld, alle planten en plantendeelen bevatten vier groote groepen van voedende zelfstandigheden. De betrekkelijke verhoudingen van deze graankorrels zijn verschillend in verschillende planten of plantendeelen. Bijvoorbeeld: tarwe bevat 71.9 procent stijf sel en suiker; mais 70.2 procent; haver 59.7 procent; rogge 72.5 procent; en gerst 69.8 procent. Tarwe bevat 11.9 procent *proteïne* of de vleeschvormende elementen; mais 11.4 procent; haver 11.8 procent; rogge 10.6 procent; en gerst 12.4 procent. §) Verder is het bewezen dat een mensch of beest, zwaarder werk doende, grooter verhouding stijf sel en suiker in zijn voedsel noodig heeft dan iemand die minder werk te doen heeft. Eveneens hebben verschillende klassen van dieren verschillende verhoudingen van de onderscheidene voedende deelen noodig,

*) *Leer en Verbonden*, 89 : 12, 13.

†) *T. a. p.*, 89 : 14, 16 en 17.

§) *The Feeding of Animals*, Jordan, p. 424.

niet alleen door het leven heen, maar ook op de onderscheidene perioden van hun leven. Dit beginsel is zoo ten volle erkend geworden dat gedurende de laatste vijf-en-dertig of veertig jaren de aandacht van proefnemers gevestigd geweest is op het verklaren van wetten, die bekend zouden maken de beste combinatiën van voedsel voor de onderscheidene klassen van dieren der boerderij, zoowel als voor den mensch. Eveneens dient opgemerkt te worden dat ontdekkingen der wetenschap van den laatsten tijd meer diepgelegen verschillen aantoonen in de samenstelling van granen dan de hier gemelde, gelijk ook corresponderende verschillen in onderscheidene klassen van dieren. De wetenschap zal spoedig meer licht op dit onderwerp werpen, en zal naar alle waarschijnlijkheid de inzichten van Joseph Smith bevestigen, met betrekking tot het voor zekere dieren best geschikte graan.

Een aandachtige lezing van bovenstaande aanhaling toont duidelijk aan dat Joseph Smith de grondwaarheid der spijs-scheikunde erkende; namelijk, dat, terwijl alle planten de voor dierlijke groei noodige elementen bevatten, toch de verhoudingen van deze elementen zoo verschillend zijn, dat zij eenige planten beter geschikt maken dan andere voor een zekere klasse van dieren. Dat de „Mormoonsche” profeet dit beginsel verkondigd heeft van twintig tot dertig jaren de wetenschappelijke wereld vooruit, moet verbazing opwekken bij een ieder, zij hij een volgeling of tegenstander van Joseph Smith.

De discussie van de gewichtige opgaven, in afdeeling 89 van het boek der *Leer en Verbonden*, kon in een reeks van opstellen uitgewerkt worden. Hier is slechts een geringe schets gegeven. De physiologische leeringen van den profeet aangaande werk, reinheid en slaap konden met voordeel in beschouwing genomen worden. De gelegenheid voor zulk een discussie kan mogelijk later komen.

Om den inhoud van dit opstel saam te vatten: Joseph Smith erkende en leerde duidelijk de physiologische waarde van alcohol, tabak, thee en koffië, op een tijd toen wetenschappelijke ontdekkingen juist begonnen de werkzame beginselen van deze waren te openbaren. De mogelijkheid bestaat dat hij niets wist van hetgeen de wetenschappelijke wereld in deze richting bezig was te doen, op den tijd dat de leerstelling geleerd werd. Joseph Smith erkende en leerde duidelijk de grondwaarheden der voedsel-scheikunde en de voedsel-verhouding van plantaardige voortbrengselen tot den mensch, bijna een generatie voordat mannen der wetenschap bij dezelfde leer aangekomen waren. Vanwaar kwam deze kennis?

(Wordt vervolgd.)

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

AFSCHEIDSGROET.

Daar ik nu ontslagen ben van mijnen arbeid in de Nederlandsch-Belgische Zending en geen tijd zal hebben om alle deelen der Zending te bezoeken, zoo wil ik enkele afscheidswaarden zeggen door middel van *De Ster*.

Gedurende den tijd dat ik in Nederland werkzaam geweest ben, heb ik het Hollandsche volk leeren waardeeren om hunne vele bewonderenswaardige hoedanigheden. De Hollandsche leden der Kerk zijn gekenmerkt door eene liefde voor het Evangelie welke niet overtroffen wordt door die van eenig ander volk. Zij zijn gastvrij en hebben altijd laten zien dat zij gewillig zijn degenen te helpen die het evangelie prediken. Voor hunne vele goede diensten jegens mij ben ik zeer dankbaar.

Ik dank mijn Hemelschen Vader dat men mij waardig geacht heeft om mij met de heilige roeping van een zending te begiftigen en dat ik aangewezen werd om in de Nederlandsche en Belgische Zending te werken. Gedurende mijne bezoeken in andere zendingen van Europa heb ik geen ander veld aangetroffen waar het werk van de ouderlingen zoo vruchtbaar is als hier. Ik vertrouw dat deze bereidwilligheid, om het evangelie te ontvangen, altijd zoo zal blijven.

Ouderling Jacob H. Trayner is benoemd tot mijn opvolger en met het aannemen van deze positie hoop ik dat hij de ondersteuning van iederen Heilige der Laatste Dagen moge hebben, opdat allen vereenigd mogen werken tot verspreiding van de waarheid.

Biddende voor den voortdurenden vooruitgang van het evangelie in Nederland en dat degenen die het evangelie reeds hebben aangenomen altijd standvastig mogen blijven, verblijf ik

Uw Broeder in de Waarheid,

WILLARD T. CANNON.

Wij vernemen uit Salt Lake City, dat zuster Cannon, nog vóór de thuiskomst van haar echtgenoot, het leven geschonken heeft aan een dochttertje. Dit is tweede kind dat geboren werd tijdens broeder Cannons afwezigheid op zending naar ons land, en de derde telg uit zijn huwelijk. Een niet onaardige ondervinding: een echtgenoot met één kind te verlaten en na ruim drie jaren begroet te worden door een gade met drie spruiten!

RED.

INTREEWOORDEN.

Het aannemen van het Presidentschap der Nederlandsch-Belgische Zending, ingevolge eene roeping van President Heber J. Grant, doe ik niet zonder gevoelens van zwakheid en onbekwaamheid. Mijne ondervinding in het Evangelie heeft mij echter geleerd, dat de Heere nimmer een bevel geeft aan de menschenkinderen, zonder hun een weg te bereiden om het gebodene te volbrengen. Daarom, immer dit feit beseffende — geholpen door de onverdeelde ondersteuning door geloof en gebed van de Ouderlingen en Heiligen — zal ik in staat zijn de oogmerken te volbrengen, die de Meester had toen hij mij tot deze positie riep.

Als secretaris van President Cannon voor bijna twintig maanden, heb ik kunnen opmerken de vele blijken van vertrouwen en achting, hem geschonken, alsmede de groei en den vooruitgang van het werk, onder zijne leiding, in alle opzichten. Door zijne instrumentaliteit zijn er vele veranderingen van groote waarde en gewicht aangebracht in het Administratie-werk en is op vele andere wijzen de Zending op een wenschelijken grondslag geplaatst. De Zendingstijd is voor hem een tijd van noesten arbeid, van grooten ijver geweest, en op den luister van zijn talent werpt het gehalte van zijn karakter geen schaduw.

Tot de Ouderlingen en Heiligen wil ik zeggen dat mijn ernstig pogen en verlangen is in het pad te blijven dat „voorwaarts en opwaarts” leidt. Laat ons „hemelwaarts zien, en zien naar het immer-brandende en nimmer-verterende bosch, HETWELK IS DE PLICHT, EN uitroepen, gelijk Mozes uitriep toen hij voor het immer-brandende en nimmer-verterende bosch stond: „Hineny!” — „Hier ben ik” om mijn ganschen plicht te doen als een zoon, als een broeder, als een echtgenoot, als een vader, als een burger, als een medemensch, naar mijn beste bekwaamheid; en dat is alles wat God van u verwacht, en wat het menschdom redelijkerwijze eischen kan. „Hineny!” — „Hier ben ik” om mijn ganschen plicht te doen”. Broeders en Zusters, laat dit onze zinspreuk zijn door geheel ons leven, en de resultaten voor onszelven en ons Werk zullen onze teederste hoop en verwachting verre te boven gaan.

JACOB H. TRAYNER.

VERPLAATSING.

Ouderling Ira Elmer is van de Amsterdamsche naar de Rotterdamsche Conferentie verplaatst.

Ouderling Reindert Schouten is verplaatst van de Arnhemsche Conferentie naar de Groninger.

Ouderling Jans Tingen is van de Groninger naar de Arnhemsche Conferentie verplaatst.

BIDDEN.

Door ELLA WHEELER WILCOX.

(Uit de *New York American and Journal*.)

Geloof gij in bidden? vraagt men. Is het niet aanmatigend, God te vertellen wat Hij doen moet. Indien Hij alwijs is, waarom zouden wij dan bidden? Behoorden wij niet méér op onszelven te leunen en minder op God?

Ik geloof in bidden. Niet in de gebeden, die wij uit boeken lezen, niet in de opgemaakte gebeden, in kerken gedaan, waarin God raad gegeven en aangeduid wordt, wat voor de wereld te doen, maar in de ongedwongen uitstortingen van het menschelijke hart om geleide, bestuur en moed.

Resultaten weinig minder dan mirakelen zijn door bidden tot mij gekomen. Voor oogenschijnlijk ondoordringbare muren staande, heb ik deuren zien openen en paden zich zien uitstrekken naar hoop en bevrijding, na bidstonden.

Ik geloof dat er twee manieren zijn waarop bidden antwoorden brengen kan.

Alle gedachte is een vorm van kracht. De wetenschappelijke geesten van deze dagen hebben een punt van voldoende verlichting bereikt waar zij dat feit erkennen. Wanneer wij een gebed opzenden, zenden wij een stroom van kracht uit, die weer zekere andere stroomen in beweging zet en de dingen welke wij verlangen aantrekt. Wanneer een onmetelijk groote vergadering van geesten zich in akkoord in gebed vereenigen, zelfs om zulk een nietige zaak als regen, produceeren zij stroomen van kracht, die regen brengen, zoo het verlangen sterk genoeg en volhardend genoeg is.

Zoo men er zich slechts bewust van ware, gedachte is de grootste macht in het heelal. Zij is grooter dan electriciteit, grooter dan weerlicht, grooter dan stoom. Het afvuren van kanonnen zal regen voortbrengen. Het geconcentreerde afvuren van gedachten zal eenzelfde resultaat afwerpen.

Het is door deze wet dat er antwoorden komen op ons smeeken om stoffelijke zegeningen en persoonlijk voordeel. Wanneer die antwoorden niet komen, is het omdat ons de concentratie, de het-middelpunt-treffende macht en de volharding ontbrak om den stroom in werking te houden. Het doet er niet toe wat wij verlangen, dingen goed voor ons of anderszins, wij kunnen ze verkrijgen door de niet-afwijkende kracht van geestes-energie, indien wij willen. Maar zoo wij volhouden de onwaardige dingen aan te trekken, moeten wij de resultaten aannemen, die altijd schadelijk zijn.

Buiten deze aarde zijn andere koninkrijken of luchtstreken, waar meer-verlichte schrandere wezens wonen. De geesten des lichts in deze

koninkrijken hooren ons smeeken om stoffelijke dingen, maar ze geven zelden antwoord. Zij weten hoe onbelangrijk vele der schatten zijn waarom wij bidden. Zij weten hoe voordeelig vele der smarten zijn, die wij vragen te mogen ontgaan.

Zij beschouwen ons smeeken als ouders het smeeken van kinderen beschouwen, om van school afgenomen te worden omdat zij het heimwee hebben of omdat de lessen moeilijk zijn. Maar wanneer wij bidden om geleide, om licht, om kracht tot het vervolgen van onzen weg, om liefde om die aan de menschheid te geven, en om wijsheid, dan antwoorden de groote geleiders. Zulk een smeeken kan nooit onverhoord blijven. Zoo zeker als het oprijst uit de ziel, zoo zeker zal het een antwoord krijgen.

Dit antwoord moge niet op eens met eenig zichtbaar teeken komen; maar het zal komen. De hoedanigheden waarom wij vroegen zullen wij vinden ons te bezitten als wij onzes weegs gaan. Moeilijkheden die onoverkomelijk geschenen hebben, smarten die ondragelijk hebben geschenen, gevaren die onvermijdelijk geschenen hebben, zullen altegaar lichter en gemakkelijker gemaakt worden, en uit de groote vergaarbak van het onverwachte zal verlichting komen. Juist als het elfde uur afloopt zal er iets gebeuren dat hoop en moed geeft aan het harte dat zijn gebed-in-doodstrijd deed om geleide en hulp.

En toch is dat hart somtijds zoo ondankbaar jegens de groote helpers dat het zegt: „O, dit zou toch gebeurd hebben. Mijn gebed had er niets mee te doen.” En dan is er droefheid onder de engelen — droefheid voor het hart dat niet verstaan wil en in grooter en grooter lijden gebracht moet worden wegens zijn ongelooft.

Terwijl het bidden een groot en heerlijk voorrecht is, is er gevaar in te veel bidden.

Eén van de allerge wichtigste factoren in geestelijke of verstandelijke ontwikkeling is zelfvertrouwen. Wanneer een vader zijn zoon in zaken zet, wil hij niet dat die zoon zich ieder uur van den dag tot hem wendt om raad omtrent de allernietigste dingen. Hij wil niet dat de zoon hem vraagt welke meubelen in zijn kantoor te plaatsen, wat aan zijn helpers te betalen, welke kleur van schrijfpapier te gebruiken, hoeveel werk zijn jongste bediende doen zal, en zoo voort door de kleine bizonderheden van elken dag heen. Hij wil dat zijn zoon z'n eigen brein zal gebruiken en zijn eigen zaken-bekwaamheid ontwikkelen, om een succesvol man te worden.

Juist zoo willen onze onzichtbare helpers uit de koninkrijken des lichts dat wij ons eigen goed verstand en ons eigen goede beginselen en onze eigene wijsheid gebruiken in alle dingen aangaande zaken van het dagelijksche leven. Gelijk de vader wil dat zijn zoon gevoelen zal dat hij achter hem is in groote moeilijkheden, zoo willen de helpers dat wij hen bij ons weten in de tijden van onzen grootsten nood. Maar zij

hebben hun eigen werk in de koninkrijken daar buiten, en moeten niet gevraagd worden om markten te bewerken, rheumatiek te genezen en begeerten te bevorderen.

Er is niets dat gauwer tot onverschilligheid en traagheid leiden zal dan aanhoudend bidden om dingen die wij voor onszelven zouden moeten beslissen en doen volgens ons eigen goed verstand en oordeel.

Vele lieden, in het bezit van een groote ontwikkeling van liefde voor het wonderbaarlijke, vragen aanhoudend om teekenen en visioenen; en zoo zij niet gegeven worden, beginnen zij te twijfelen aan het bestaan van geestelijke schrandere wezens daar buiten. En de meerderheid van deze menschen beseft niet dat teekenen-verkrijgen en visioenen-zien voorbereiding van geest en lichaam noodzakelijk maakt.

Hoe biddend en godsdienstig een mensch ook moge zijn, indien hij machtig voedsel en de vreugden der tafel bemint, en eenzaamheid en overpeinzing verafschuwt, kan hij niet verwachten zichzelve in nauwe communicatie te stellen met de werelden daar buiten. Noch is het best voor velen van ons zoo gesteld te worden. Zoolang wij aardbewoners zijn, laat ons tevreden zijn met de makkers die in het lichaam zijn, en probeeren hen het leven zoo aangenaam en zoet te maken als wij kunnen door ons eigen wel-ontwikkeld en wel-in-evenwicht-gehouden karakter en praktisch Christendom. Bid veel, maar vraag geen wezen in het lichaam, of buiten het lichaam, goddelijk of menschelijk, iets voor u te doen eer gij het voor uzelveu getracht hebt te doen.

Wees geen geestelijke lulak of bedelmonnik. Tracht niet te leven op de wijsheid die andere zielen door ondervinding en werken gewonnen hebben, zoodat uw eigen gemoed zwak en afhankelijk wordt wegens gebrek aan bezigheid.

Denk, leef, werk, redeneer zoowel als bid veel.

ONTSLAG.

President Willard T. Cannon is eervol ontslagen van zijne werkzaamheden in deze zending. Van 28 Februari 1902, den dag zijner aankomst, tot 21 September 1902 was broeder Cannon werkzaam in de Luiksche Conferentie, en van laatstgenoemden datum tot 15 April 1905 presideerde hij over het Werk in Nederland en België; een zending van zeven-en-dertig en een halve maand derhalve. Hij is den 17den April j.l. van Rotterdam naar Amerika vertrokken.

BENOEMING.

Ouderling Jacob H. Trayner is benoemd tot president van de Nederlandsch-Belgische Zending.

AMSTERDAMSCH E CONFERENTIE.

Zaterdag 13 en Zondag 14 Mei 1905 werd te Amsterdam, in de zaal De Wittenstaat 109|111 de Amsterdamsche Conferentie gehouden. Aanwezig waren: Zendingspresident Jacob H. Trayner; president Delbert E. Wilcox, Arnold van Limburg, Orson H. Willie, Laurence Y. Thatcher, Clyde A. Hammond, Archie W. Chamberlain, Ira Elmer, John Roghaar, J. Alfred Ririe, Jonathan E. Openshaw Jr. en Stephen D. Markham van de Rotterdamsche Conferentie; president Chas. H. Dudley, Henry Noorda, Abraham J. Gold en Walter F. Hogan van de Arnheemsche Conferentie; Herman van Braak, Joseph M. Woodland, Chas. W. Wood, Reindert Schouten en Melvin H. Welker van de Groninger Conferentie; Le Grand Richards en Iemke Kooijman van het zendingskantoor; benevens al de zendelingen der Amsterdamsche Conferentie.

De leiding der vergaderingen was in handen van president Dalebout.

Des Zaterdag om 10 $\frac{1}{2}$ ure v.m. ving de raadsvergadering der zendelingen aan. Met levendige belangstelling namen al de aanwezigen deel aan het bespreken van de beste middelen en wijzen tot het bevorderen van het groote Werk der Laatste Dagen. Treffend was de geest van eenheid die zich daarbij openbaarde.

Des Zondagsmorgens om 10 uur had de eerste openbare bijeenkomst plaats. Begonnen werd met een door allen gezongen lied: „Gods Geest is nu brandend”. Gebeden door Ouderling Thatcher, waarna het Amsterdamsche Zangkoor zong: „Laat de lampen helder lichten”. President Dalebout sprak een welkomst- en openingswoord en stelde toen voor de algemeene autoriteiten en ambtenaren van Kerk en Zending, waaronder de volgende zendelingen, werkzaam in de Amsterdamsche Conferentie: Abraham Dalebout, Harm Bell, Herman Westbroek, Wells L. Brimhall en John P. Lillywhite. Allen werden eenstemmig in hunne roepingen ondersteund. Ouderling Van Limburg was de eerste spreker. Deze toonde aan, dat het niet het „geloof alleenlijk” is, dat ons zaligmaken zal, maar stipte gehoorzaamheid aan alles wat de Heere ons als Zijn wil geopenbaard heeft, welke wil ons bekend is gemaakt in den Bijbel en ook door den Profeet Joseph Smith. Ouderling Wilcox kwam daarna aan het woord. Spreker begon met te zeggen dat godsdienst oorspronkelijk van het hart is. Wij willen u, dus ging hij verder, gaarne zelf inlichten aangaande onzen godsdienst. De concurrent van een handelsman zal niet licht vertrouwbare inlichtingen geven omtrent de waren van dien handelsman. Zoo ook geven menschen die niet aan onze Kerk behooren, geen vertrouwbare inlichtingen omtrent hetgeen dat wij de wereld hebben aan te bieden. Nadat het koor een lied ten beste gegeven had, kreeg Ouderling Wood het woord. Hij wees op het verschil tusschen ware en valsche godsmannen. De goeden zeggen altijd: „Zoo spreekt de Heere”, de anderen: „Zoo spreek ik”. Door een gelijkenis trachtte spreker ver-

volgens aan te toonen dat ceremoniën belachelijk schijnen zoolang men niet verstaat waarvoor men ze moet naleven. Door den volgenden spreker, Ouderling van Braak, werd gewezen op het verschil van het leerstuk der Drieëenheid van verschillende Christensekten en dat van de Heiligen der Laatste Dagen. Voorts toonde hij aan, hoe men een waar profheet van een valschen kan onderscheiden. Na zingen door de vergadering en dankzeggen door Ouderling Roghaar werd de vergadering gesloten.

Om 6 uur des avonds ving de tweede bijeenkomst aan. Gezongen werd: „Triomf! de Heer volbrengt zijn werk”. Na gebed door Ouderling Noorda en zingen door het koor, werd het Heilige Avondmaal bediend door Ouderlingen Westbroek en Gold, geholpen door Ouderlingen Schouten en Hogan. Ouderling Dudley was de eerste spreker. Wij hebben, zeide hij, Gods geschreven Woord, maar bovendien nog de mannen, die ons dat Woord kunnen uitleggen en die het Woord Gods voor vandaag ons kunnen meedeelen. Ouderling Kooijman onderstreepte het gesprokene. Vervolgens kwam president Trayner aan het woord. Wij komen, zei spreker, om uwe ziel, dat wil zeggen uw geest en lichaam, te redden. De Heere heeft ons bekend gemaakt, hoe dit gebeuren kan. Voor het lichaam hebben wij, om één ding te noemen, het Woord der Wijsheid. Zoo ook hebben wij voorschriften voor karakterbouw en een stipt, degelijk leven. De leider der vergadering kwam in een slotwoord nog even op enkele punten van het gesprokene terug, dankte allen voor hunne opkomst en spoorde aan tot naleving van het gehoorde. Nadat de bijeengekomenen gezongen hadden: „Wij danken U, Heer, voor profeten”, deed Ouderling Elmer het dankgebed.

Voor de zendelingen en heiligen en, naar wij ten volste vertrouwen, ook voor de vreemden die aanwezig waren, was deze Conferentie een tijd van godsdienstige stichting, van aanvuring in het goede, van opwekking tot het verzaken van het kwade, kortom een tijd van de edelste bezieling.

IEMKE KOOIJMAN, *Secr.*

AANGEKOMEN.

Ouderling Le Grand Richards, uit Salt Lake City, Utah; aangewezen om op het zendingskantoor te arbeiden.

Ouderling Melvin Hugh Welker, uit Bennington; Idaho; aangewezen om in de Groninger Conferentie te arbeiden.

Ouderling Stephen David Markham, uit Spanish Fork, Utah; aangewezen om te arbeiden in de Rotterdamsche Conferentie.

EEN WONDERLIJKE BRIEF.

EEN VERTELLING.

(Overgenomen.)

(Vervolg van bladzij 143.)

Lang en teeder zag de heer Pitton het kind aan, het was alsof hij zich niet aan haren aanblik verzadigen kon.

Eindelijk brak de brievenbesteller het stilzwijgen af.

„De kleine Dora is om het antwoord gekomen. Zij is heel nieuwsgierig wat hare moeder uit den Hemel schrijft. Onderweg wou zij alles van mij weten, maar daar de brief aan mijnheer den directeur is gericht, kon ik haar natuurlijk niets vertellen.”

„Is het waar, mijnheer, dat moeder aan u geschreven heeft?” vroeg het kind met een lief stemmetje.

„Ja, mijn kind!”

„En wat schrijft moedertje? O vertel het mij toch gauw, mijnheer! Mag ik bij haar komen? Ik verlang er zoo naar.”

„Neen, mijn lieve kind, je moedertje kan je onmogelijk bij haar nemen, schrijft zij, de Hemel is al overvol met engeltjes, en er is geen enkel plaatsje voor je open,” mompelde de postdirecteur.

De kleine antwoordde niet dadelijk, vergeefs trachtte zij hare tranen terug te dringen. Toen fluisterde zij nauwelijks hoorbaar:

„Ach wat ben ik toch een ongelukkig kind!”

„Wel neen, kindlief, je zult heel gelukkig zijn, want je moedertje schrijft dat je zoo lang bij mij moet blijven, tot er een plaatsje in den Hemel voor je openkomt. En daar ik geen kindertjes heb en heel graag zoo'n klein meisje als jij tot dochttertje hebben wou, komt dat juist goed. Wil je wel bij mij blijven, mijn hartje? Je zult mooie kleeren en een prettig tehuis hebben en alles wat je hart verlangt. Je zult nooit meer met manden hout behoeven te sjouwen, je zult alleen maar leeren en uit wandelen gaan en spelen. Wil je dat wel doen, mijn kleine Dora?”

„Als moeder het schrijft, wil ik dat heel graag doen.”

„Ja, zij heeft het geschreven, en God heeft er zijn zegel aangehecht”.

I N H O U D:

Joseph Smith als Natuurkundige	Blz. 145	Ontslag	Blz. 157
Afscheidsgroet	„ 153	Benoeming	„ 157
Intreewoorden	„ 154	Amsterdamsche Conferentie	„ 158
Verplaatsing	„ 154	Aangekomen	„ 159
Bidden	„ 155	Een wonderlijke Brief	„ 160

Uitgave van JACOB H. TRAYNER, Boezemsingel 116, Rotterdam.

Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.